

Februar 2021

Klubaften i en Corona tid.

Sydjysk MC-Club

Redaktørens firkant

Dette blad er så februarbladet. Det er vintertid samtidig med pandemien. Alligevel har vi ikke ligget helt på den lade side. Det vil man kunne læse om. Vor nye kasserer vil forsyne fremtidige

blade med ”Kassererens Klumme”. Her vil man kunne læse om hvilke tanker, der virker fra den kant og om hvilke visioner der kan ligge for fremtiden.

Kassererens klumme

Det sidste år har ikke været som noget andet år, vi i SMCC har oplevet! Ét er coronavirus-19, men en anden ting er, at man bliver skuffet over svigt fra en vi troede ville os det godt. Det har været en tid i følelsernes magt. Sagen er afgivet med beviser til de offentlige myndigheder, og vil gå sin gang. Men vi skal videre!!! Generalforsamlingen er overstået, og jeg takker for tilliden. Jeg skal gøre mit bedste, for at forvalte vores fælles midler godt.

For at gøre det så let (for mig, doven af natur) som muligt, har klubben nu kun én foreningskonto. Ingen mobilpay (der skjules en He...s masse sorte penge, i mobilpay). Det vil sige, at al betaling – for det meste – foregår ved indbetalinger på kontoen. Det vil da være muligt, at betale i kolde kontanter ved vores forskellige arrangementer, f.eks. gule ærter, hytteweekend osv.

Se proceduren på side 3. Følg den: **MEN HUSK, FOR HIMMELENS SKYLD AT OPLYSE JERES MED-LEMSNUMMER.**

I er også velkomne til at ringe til mig, hvis I ikke har netbank, og vi finder en løsning på problemet. Jeg ønsker jer alle et godt MC-år, med masser af kilometer!!

Karen

*Sheltertur hos Carsten Schmidt
i Over Jestrup.*

Bestyrelsen i S.M.C.C.

Formand: Poul Petersen, Rugløkke 16. 6430 Nordborg.
Tlf: 74 49 12 03. Mobil: 29 85 58 20.

Mail: poul.riis.p@gmail.com. **Indtalte beskeder på mobilen gælder ikke ved tilmeldinger.**

Kasserer: Karen Jensen Dam, Kongensgade 36, Stollig, 6200 Aabenraa. Tlf. 21 77 19 50. Mail: kajenda@hotmail.dk

Best.-medl.: Steen H. Eriksen, Djernæsvej 119, Hoptrup. 6100 Haderslev. Tlf: 30 70 98 33. Mail: stonibmw@stofanet.dk

Best.-medl.: Allan Callesen Michelsen, Pileparken 18, 6230 Rodekro, Tlf: 25 13 79 14. Mail: acmichelsen@gmail.com

Best.-medl.: Karina Lund Jensen, tlf. 60 94 64 65, mail: guzzikvinden@hotmail.com.

Best.-suppl.: Jørn P. Branderup, Bag Hjelmer 19. 6200 Åbenrå. Tlf.: 23 29 09 12. Mail: jpbranderup@hotmail.com

Best.-suppl.: Bruno Kold, Staushedevej 14, 6621 Gesten. Telefon: 20 99 00 26. Mail: kold@profibermail.dk

Ansvarsområder specielt:

Lars Hedelund, webmaster, Falstergade 2, 6400 Sønderborg. Tlf: 51 34 05 15, mail: lars.hedelund@gmail.com

Steen H. Eriksen: Markedsføring, Karina Lund Jensen, tlf. 60 94 64 65, mail: guzzikvinden@hotmail.com.

Kontaktperson til MC-klubberne i ”Sydregionen”.

Bankkonto:

Arbejdernes Landsbank, Sønderborg: Kontonr. 5397-0242615

Redaktion:

Poul Petersen

Layout: Merethe Lyck Nielsen.

Deadline:

Deadline for stof, hvis nogen vil have noget i bladet d. 10 i månederne januar, april, juni og oktober.

Fremgangsmåde for indbetaling af kontingent;

Det bedste er via ”Betalingservice” gennem din bank. Opret den.

Eller: Log på din konto i din netbank.

Gå til overførsel.

Indtast beløb kr. 200,00

Klubbens bank er Arbejdernes Landsbank.

Indtast bankens reg.nr. 5397 og klubbens kontonummer 0242615

Skriv dit medlemsnummer og dit navn.

Medlemsnummeret findes i medlemslisten, der er medleveret dette blad for februar 2021.

Gå til godkendelse og følg proceduren.

Er du ikke med på netbank, så betal som du betaler andre regninger eller:

Kontakt kassereren (det er Karen) på tlf.: 21 77 19 50.

Der kan være afvigelser fra bank til bank.

Lederen

I skrivende stund er generalforsamlingen d. 15. november netop overstået. I disse tider, hvor bankernes stigende gebyrer er i fokus, er bestyrelsen opmærksom omkring andre måder, at lave tingene på.

Rent konkret, er vi godt 170 medlemmer og har ret fastlagte procedurer. Jeg foreslog, om vi skulle finde en simplere måde at organisere os på. Vi kunne nøjes med en redaktør af web, en redaktør af Kubikken samt en sekretær til administration. Der var ingen lydørhed for det.

I hvert fald blev undertegnede overtalt til at tage endnu en runde på formandsposten. Det er OK. Der var fra generalforsamlingen en opfordring til at delegere flere opgaver ud på bestyrelsen. Det har mundet ud i følgende:

- Karina har accepteret at være arrangementskoordinator. Når man ser på, hvad vi befatter os med, så er det principielt den vigtigste post af alle. Karina er i forvejen kendt i brede kredse. Hun ytrede lidt betænkelighed; men hvis man ser, hvad Karina og Bent stiller på benene, så er adressen i Svejrup et kraftcenter. Der siges, at skal man have noget lavet, så skal man henvende sig til folk, der har travlt i forvejen. Hvis det er sandt, så er vi kommet ret i byen. Vi må heller ikke glemme, at parret også er engageret i Sønderborg MC. Vi i bestyrelsen hjælper, hvor det

ønskes. Tilmeldinger til arrangementer sker så for eftertiden til Karina.

- Allan har accepteret at være klubbens sekretær. Allan er hurtig, præcis og laver ingen fejl. Allans opgave er at styre medlemsadministrationen samt aftaler og kontrakter. Nye medlemmer henvender sig derfor her. Allan er også vaks med love og regler. Facebook, og hvad der hører til, er også Allans.
- Kasserer Karen har så sluppet nogle ting, som ad uransagelige veje altid ender hos en kasserer, vel nærmest fordi arbejdet i forvejen var indhyllet i papir. Kassererens opgave er nu kun at styre økonomien, dvs. at være kontaktperson til banken, vore revisorer, kontingenter fra medlemmer, betaling af regninger, styre tilbagebetaling af udlæg mm.
- Steen har ingen konkrete opgaver; men er med hvor der er behov. Det har vi sandelig set her det seneste år. Steen laver gode ture.
- Undertegnede formand indkalder til bestyrelsesmøder, laver referater og bistår lige som Steen hvor der er behov. Medlemskontakten sammen med Karina vil også veje tungt. Redaktør af Kubikken er jeg fortsat, og det er nok det største arbejde. Selve skriveriet er nok det mindste, forstå det hvem, der kan

Hilsen Poul

Runde fødselsdage mm.:

Krondiamantbryllup havde Line og Ejgil d. 10. december. SMCC kvitterede med en købmandskurv af rare sager. Det vil vi gøre ved hvert krondiamantbryllup i klubben. Krondiamantbryl-

lup er i sig selv ikke usædvanligt i dag. Det usædvalige her er, at når der lige mangler en øl, så springer krondiamantbrudgommen op som en raket og løber ud efter flere bajere.

Om nogle har fået ny motorcykler

Krondiamantbrudgommen har fået en ny Honda 600 cc firecylindret. Jette Johannsen har fået ny BMW MC, en BMW G310. Se billedet Henrik Hoffmann har købt sig en helt ny 1-cylindret Royal Enfield. V2-eren blev for tung at danse med selv for ham.

Om generalforsamlingen: Vi havde i Owes teorilokaler i Guderup en god generalforsamling.

Afholdelsen af denne var vigtig i vor særlige situation. Tak til Owe for at stille faciliteter op således, at regler for afholdelse af generalforsamlinger med mere end 10 personer blev overholdt. Som Anne fra Tønder rigtigt bemærkede: Det var en fornøjelse med det engagement og den diskussionslyst. Det lover godt.

Selve det med kasseproblemet havde folk en professionel holdning til. Opfattelsen er, at det er i gode hænder. Tak til revisorerne for redegørelsen og status om kasseproblemet.

Fremtiden var på en måde mere i folks interesse. De indgåede forslag fra medlemmerne til generalforsamlingen var vigtige. Dvs., at det er fremtiden, der er interessant for os. Hurra for det.

Der skal i øvrigt en gruppe i gang med et se på moderne menneskers moderne betalingsformer helst til lave priser i den her tid, hvor alle gebyrer hæves af bankerne. Så tager vi stilling, når den tid kommer. Vort mest moderne medlem, det er Ejgil. Han så gerne de moderne betalingsformer, selv om de måske koster en smule mere.

Tak til Bent Lønstrup for at være dirigent og tak til Karen for at stille an med æbleskiver.

Men ellers fra Steens referat: Formanden tog en periode mere, Karen blev kasserer og Karina blev nyvalgt bestyrelsesmedlem. Steen og Allan er først på valg næste år. Jørn Branderup og Bruno Kold blev suppleanter. Revisorerne Werner Boyum og Hans "Malabar"

Jacobsen fortsatte og Leif Mathiesen blev revisor-suppleant. Lars fortsætter som webmaster.

Generalforsamlingen vedtog ændringer i vedtægterne i anledning af kasseproblemet; men fortsat kan en kasserer selvstændigt betjene bankkontiene, dog er det nye, at et bestyrelsesmedlem kan følge alle bankbevæ-

gelser og kassereren skal til hvert bestyrelsesmøde fremvise griske udskrifter fra kontiene. Familiemedlemskaber er nu afsaffet. Husstanden til et medlem er fortsat velkommen til vore arrangementer.

Den nye kasserer Karen redegjorde for, at kontingentet er for stort. Vi vil hen-

ad vejen få en for stor formue. Generalforsamlingen vedtog at se tiden an med kontingentnedsættelse til generalforsamlingen i 2021.

Under eventuelt drøftedes den normale hyttetur til Svinkløv i april. Iris havde lavet research og der var stemning for Thyborøn Camping.

Specielt om det, at familiemedlemsskaber ikke gælder mere:

Årsagen til, at et medlem stillede forslag om, at familiemedlemsskaber skulle stoppe, var: Familiemedlemsskaber betød, at det for nogle var muligt på en nem måde et stykke af vejen at køre på billigt frihjul. En mulighed, som flere af medlemmerne ikke havde. I de gamle vedtægter stod: Ægtepar eller samboende i ægteskabslignende forhold betragtes som et medlem. Det er nu afløst af, at temaet slet ikke berøres. Det er nu gældende, at man bare skal tage sine familiemedlemmer med til klub-

bens arrangementer, og det har altid været meningen. Der er for nuværende kun generalforsamling, mølleløb samt grill i Åbæk, der betales af klubkassen. Vi skal selv styre begivenhederne, så der ikke kommer helt ukendte gratister der, hvor klubben betaler. Det har været meningen helt fra begyndelsen. Til de arrangementer, hvor folk selv betaler, er alle ude fra hjertelig velkomne. Det er er nemlig en af grundene til, at klubben stadig får nye medlemmer.

Værdisæt

Det er i dag moderne, at opstille hvilke værdier organisationer arbejder ud fra. Bestyrelsen havde lavet et værdisæt, som generalforsamlingen nikkede

bekræftende til. Der blev fremført om selve idéen med klubben: De kan læses indledningsvis sammen med vedtægterne.

Specielt om planlagte arrangementer:

Her har pandemien haft en vis indflydelse, men det inden for myndighedernes rammer. Jeg går ud fra at vi tæller korrekt, når vi kontrollerer. Noget har vi afholdt. Vi har gjort vort bedste for at holde Det er vigtigt for at holde smitten nede.

Om hytteweekend i Thyborøn.

Som annonceret i arrangementskalenderen sidst i bladet, er der hytteweekend i Thyborøn.

Som nævnt foregår det d. 23. til d. 25 april. Folk skal selv danne grupper og selv bestille hytte på samme måde, som det er sket i Svinkløv. Der er on-line booking på dette link: <https://thyboroncamping.dk>

Se ellers hjemmesiden godt igennem:

Her under er, hvad campingfatter har skrevet til os.

Hej Poul: Godt nytår og tak for din henvendelse til os. Vi har ledige hytter i nævnte periode. Fælleshytten er også ledig. Lejer I 5 til 9 hytter koster fælleshytten en hyttepris. Ved 10 hytter er det gratis. Skal vi gøre rent i hytterne, koster det 300 kr. pr. hytte. Hytterne koster 1470 kr. pr. hytte for to overnatninger + strøm. Der er fri adgang til vandland og Wellness, hvis da Mette giver lov.

Afbestillingsregler: Gratis indtil 90 dage før. Til 60 dage før betales 25%, 30 dage før 50%, 15 dage før 75% og efter 15 dage før betales 100%.

Pengetilbageførsel koster 200 kr.

Om Steens Kristi himmelfartstur til Sauerland. Der er flere pladser.

Er der andre der vil med til Sauerland fra den 13.-16. maj 2021, kan i godt nå at tilmelde jer på telf. 30709833. Enkeltværelse 1440,- kr. - Dobbeltværelse 1340,- kr. pr. person.

Forhør jer også om der er nogle, der vil sælge deres tur. Det er jo en udsat tur fra 2020.

Til minde om min far Tommy Tjørnelund.

Gitte henvendte sig på et tidspunkt og meldte sin far ud. Han var d. 12.oktober gået bort. Gitte lovede at skrive en lille historie om Tommy. Det har hun gjort, og der er kommet en rørende ting ud om det. Det er kærlighed. Gitte skriver: Jeg er blevet ejer af endnu en motorcykel. En speciel en, i hvert fald for mig. Har arvet efter min far, Tommy Tjørnelund. Det er hans Triumph Bonneville T120R fra 1972. Far fik den hjem fra Pennsylvania for mange år siden. Ca. 1996 kom den hertil.

Far har været medlem af SMCC i mange år, faktisk siden 1971. Jeg har fundet en masse gamle træ emblemer og jeg har hele mit liv hørt om motorcykler træf og gode ture. Jeg har siddet bagpå far mange, mange kilometer og jeg har ligesom ham altid været, vild med motorcykler, gamle biler og ja vi har delt alle hobbyerne sammen. Vi glædede os til, at jeg engang selv kunne få kørekortet og min egen motorcykel. Det er ca.

14 år siden jeg købte min første mc, en Honda CB500 Four og blev også medlem af SMCC dengang.

Nu er min far desværre gået bort. Det var d. 12/10 2020 og en kort indlægsgelse på Kolding sygehus. Her viste det sig desværre, at hjertet ikke kunne mere. Det, der ellers altid har banket stolt og stærkt. For os børn, familien og alle andre han holdt af, en utroligt dygtig og hjælpsom mand. Far kunne faktisk lave og reparere alt og vidste noget om det meste. Også en modig mand var han. Fx orkanen i 99. Her kørte han som chauffør for en vognmand i Vejrup, Viggo Sørensen. Her blev han naturligvis tilbudt at blive så længe orkanen rasede over hele landet, men nej. Far ville hjem til sin familie. Så han sparkede liv i den gamle Triumph og kæmpede sig fra Vejrup over stok og sten, blev blæst af vejen i grøften, måtte køre igennem hegn og over marker, pga. væltede træer og spærrede veje og til Veerst.

Husker det tydeligt, der var gået flere timer siden Viggo havde ringet og sagt Tommy er på vej hjem til jer. Strømmen var gået, tagpladerne fløj rundt her. Og jeg sad i stuen kiggede ud af vinduet, ventede og ventede, pludselig DER kom en forlygte til syne nede i svinget. Nu kommer far! En forslået, forfrossen, drivende våd og smurt ind i mudder mand holdt

Fortsat fra side 7

i gårdspladsen på sin stridshest. Da alle andre var krøbet i ly, kæmpede han sig hjem, for at passe på os.

Efter nogen tid skete der det, at Triumphen satte sig og skulle bores og renoveres. Her endte det så lidt og imens havde jeg mig et par andre motorcykler osv. Motoren og resten af cyklen fik lov at stå. Der var mange andre ting at lave, og igen satte han sine egne ting bagerst for bla. at hjælpe mig med at renovere hus.

Men da far gik på efterløn som 60årig, begyndte han at støve de gamle kasser af, og stille og roligt kom der mere samling på motoren. Den blev malet og shinet op, en virkelig flot maskine kom til syne. Som han var stolt af. Vi fik kørt mange ture sammen og spist en del is rundt omkring. Og selv efter en meget svær periode, hvor far og mor blev skilt, som gjorde, han ikke kunne blive boende her på gården i Veerst, og slet ikke var sig selv i over et år. Jeg overtog gården i den periode, og håbede at han

en dag fik det bedre så vi igen kunne lave det, ham og jeg altid har gjort. Skrue og bygge noget sammen i værkstedet. Glemmer aldrig, da han kom og stille spurgte, om jeg troede at, Triumphen kunne starte? Ved fælles hjælp fik vi den i gang. Og den cykel var bl.a. med til, at han kom tilbage på sporet igen. Det er balsam for sjælen at køre sig en tur. Han kom efter det hver dag i værkstedet og hjalp til med stort og småt. I 3 år var vi sammen hver dag, og her hjalp han mig bl.a. med min ombygning af en Yamaha XJ 900. Der var en masse gode timer og køreture. Han blev også altid inviteret med på tur sammen med jeg og mine venner, som han også hjalp, når deres maskine drillede lidt. Så motorcykler og fællesskab har fyldt noget altid. Vi fulgte også far på den sidste køretur, fra kirken og herhjem på gården, til værkstedet en sidste gang, og jeg var naturligvis kørende på Triumphen. Som jeg nu kan side og mindes min far på. ”Jen daw blyveret di motorcykel, Gitte pige”.

Skaldyrsdag i Husum d. 17. oktober:

Det foregik så udendørs på tyskernes præmisser. Vi kørte en god flok og mødtes med mange hos Raudzus MC-forretning. Alt det hele foregik med mundbind. Flere tog ikke med til selve skaldyrsarrangementet; men tog en tur ud til de vestligste dele af marsken, hvor der var kaffe og kage.

Onsdag d. 21. oktober var der dagens ret på Øster Højst Kro.

Der kom godt nok mange. Kroen havde arrangeret det således, at det blev fornuftigt. Stjernesked var overtal.

Lørdag d. 24. oktober. Sheltertur hos Carsten Schmidt i Over Jestrup ved Tandslet.

Tak til Carsten. Vi håber, at han vil fortsætte med det. Det var hyggeligt med sådan en eftermiddag.

Klubaften onsdag d. 4. november hos Owe i Guderup.

Denne aften blev gennemført med 8 deltagere. Vi havde en rar aften.

Søndag d. 15. november var der generalforsamling.

På den måde, det var lavet, måtte vi være 500 personer. Det nåede vi ikke op på. Arrangementet er beskrevet andet steds her i dette blad.

Lørdag d. 21. november var der annonceret julefrokost hos Jette og Owe.

Det blev aflyst.

Lørdag d. 28. november var der annonceret **Grünkohl Essen på Bilschau Krug hos Honda 4.cylinder Classic, Flensburg.**

Det blev aflyst. Man ville ikke i anledning af, at der kommer op mod 100 personer.

Onsdag d. 25. november havde **Ingrid og Poul** inviteret til **"værkstedsgulvindvielse"**.

Det var et fint arrangement og til lykke med det nye gulv.

Julestuen d. 6. december hos **Karina og Bent i Svejrup** blev arrangeret.

Vi kunne være mange med de muligheder, som værtsparret har i deres hus. Der kom vist 16, så der var ingen problemer.

Onsdag d. 16. december havde **Christian Franke Andersen** arrangeret **Sheltertur i Genner.**

Stedet var lige bag Genner skole. Det var et godt shelter og vi nød det fine forårsvejr og de ting, vi havde med.

Så er der annonceret med nytårskaffe onsdag d. 6. januar hos Birthe og John i Høruphav.

Det er aflyst. Det ved vi allerede her i skrivende stynd i december.

Søndag d. 31. januar er der annonceret med gule ærter på Kværs Kro.

I skrivende stund står det hen i det uvisse. Når bladet er ude d. 1. februar, ved vi, hvordan det gik.

Medlemmers beretninger

Jernbag 2020.

Motorcyklen.

Medlem Bent Lønstrup har skrevet denne flotte beretning om opnåelse af sit Jernbag trofæ. Han underskriver sig som Gummianden, fordi det var hans identitet som lastbichauffør blandt de andre landevejsmænd i lastbiler. Sådan et navn kan man ikke bare skippe. Tak til Bent, ikke kun fo dette her,

men også for alt det andet, som Bent og fru Karina laver for vor klub. Hvad er Jernbag? Ja læs bare her.

Her en lille historie om min Jernbag's tur.

For et par år siden kom vi i klubben, Sønderborg M.C. til at snakke om den amerikanske "Iron Butt Association" hvor man kører diverse langdistance ture. Den grundlæggende er 1000 miles på under 24 timer som de kalder "Saddle sore 1000" så er der "Burner 1500" som er 1500 miles på

under 36 timer, men også en del andre forskellige ture, som kan findes under www.ironbutt.org hvis nogen skulle være interreseret.

Men in mente så, at dette også fandtes hos MCTC i en fordansket udgave. Dette måtte jo undersøges, og misandten om ikke det var rigtigt. Nå men en masse snak blev det til og lidt løse planer om, at det måtte vi da gøre en dag, og så blev det ikke til mere.

Fortsætter på side 12

Fortsat fra side 11

Men så alligevel en dag kom Bobo i klubben med det synlige bevis, et certifikat og et stofmærke fra MCTC som bevis for, at nu havde han gennemført de 1600 km på under 24 timer. Han var bare lusket hjemmefra en tidlig morgen, uden at fortælle det til nogen, for som han sagde: hvis det nu ikke lykkedes, havde han jo bare været ude på tur. Den gik jeg så og vendte lidt i hovedet, og så minsandten om ikke Popkorn også lige pludselig kom med det samme certifikat og kort tid efter også Kylie, han havde dog lavet den på 2000 km. Man skulle vel lige overgå de andre. Så ville tilfældet at samme efterår kom formanden i min skytteforening og spurgte, om jeg eventuelt kendte nogen, som ville være interesseret i hans Honda

ST 1100 ”Pancuropean”; for så var den til salg. Fast pris 45.000 kr.

Jeg lovede at jeg ville luften det til folk. Han skulle så sende mig nogle billeder og lidt info på cyklen. Og så hørte jeg ikke mere. Året efter i februar var jeg på skydebanen, hvor han spurte til, om jeg havde gjort noget ved det med hans Honda. Næh egentlig ikke, men han havde jo heller ikke sendt noget som ellers lovet, nå nej det havde han da glemt.

Det skal lige bemærkes at grunden til, at ville sælge var, at han havde fået en hjerneblødning og efterfølgende et antal blodpropper, som gjorde at førligheden i højre arm og ben ikke var særlig god længere. Men jeg sagde da, at jeg havde overvejet at købe den til mig selv. For at beholde og køre på? spurgte han så. Ja da, det var meningen, selvom jeg ikke vidste om den slags cykel var noget for mig; men det kunne da prøves af. Da jeg kom hjem lå der en mail med billeder og oplysninger på cyklen. Den var fra 1992 og havde kørt knap 70.000 km. Stort service med tandrem, vandpumpe, løbeværk og så videre samt nyt fordæk var udført kort tid før hans hjerneblødning. Regning på 10.500 forelå.

10 minutter senere havde jeg ham i telefonen. Hvis jeg ville købe den til mig selv, ville han slå 10.000.- af prisen, så 35.000.-, det skulle jeg ikke tænke så længe over. Sidst i marts hentede jeg den, kørte direkte til syn og fik den omregistreret med det samme. Hjem i garagen og gå den lidt efter. Fandt lidt oliespild på højre side af motoren. Det

Speedometerstand for

Speedometerstand efter.

er jo en V4 på sådan en fætter og fandt ud af, at det bare var en ventil dæksel pakning. Så var den tæt igen. Opdagede så en aften, at lyset ikke var for godt. Hjem i garagen igen, fandt, at nogen havde ”klippet” lidt i ledningsnettet, således at de 2 H4 forlyspærer var serielt forbundet, ikke så smart. Men klippet lidt, trukket lidt ny ledning og et nyt relæ, så var der fuldt blus på lyset igen. Nu begyndte så tanken om en jernbag at tage form. Hondaen var jo den perfekte langturs cykel, så efter et par ture rundt omkring, blandt andet en weekend til Tourcamp, så mente jeg at tiden var kommet. Nu skulle det bare blive nogenlunde godt vejr. Det kom så i weekenden 12 /13 juli. Planen var lagt, sydover ned til ca. Nürnberg, vende rundt og så hjem igen.

Min erfaring fra mange års eksport kørsel i lastbil sagde mig, at stå tidligt op og så afsted ikke var nogen god ide. Men sove godt og længe for så at køre ved middagstid var optimalt. Det er bedre at

køre frisk ind i nattens mørke, og når trætheden melder sig begynder det at lysne igen. Så det valgte jeg. Madpakken blev smurt, en kande kaffe og et par flasker vand / saftvand og så afsted. Ruten var lagt således: Her fra Svejrup ud på E45/A7 og så sydpå, ned til Neumünster via B205 til A21, ud på A1 rundt om Hamburg og så igen på A7 til Hannover, skift til A2 mod Berlin, via A14 mod Leipzig og så på A9 mod Nürnberg indtil de første 800 km var nået og så bare hjem igen. Så skulle den ged være barberet.

Men næh nej, selvom ADAC var tjekket grundigt ud aftenen før for diverse vejarbejder, og der så ud til at være rimelig fri bane hele vejen, var der nogle enkelte mulige arbejder; men hovedsagelig på til/frakørsler, er ”Deutsche Verkehrsinfo” slet ikke lige så hurtige som de tyske

Fortsat fra side 13

vejarbejds myndigheder. De kan da lægge hindringer ud for ethvert forsøg på at undgå ”Stau” på ens vej. Allerede da jeg drejede af fra A7 ved Neumünster for at krydse over via B205, så jeg lige skyggen af et stort gult skilt med noget ”Strassenarbeit gespehrt”; men nåede ikke hverken dato eller strækning. Det viste sig at B205 var totalt spærret 2 km senere, og blev så henvist til ”Unterstrasse” via deres fine gule skiltepile. Hvad der manglede af lastbiler på den strækning blev så rigeligt opvejet af traktorer og andre landbrugskøretøjer, som lige den dag skulle luftes ude på de små og smalle landeveje. Efter en god halv times tid på den vis, stod der pludselig en henvisning til A21, bum. Så afsted, og efter yderligere en 10 minutters tid var jeg atter på rette spor, ned på maskinvejen og sydpå. Ca 3 timer havde det taget at nå ned til, hvor A1 drejer ind på A7. Jeg havde

valgt at skrå ind over for at undgå alt vejarbejdet før og igennem Elb tunellen; men det viste sig at være omsonst, da B205 nu også var under rekonstruktion. Som de siger i Fakta, det tager kun 5 minutter, men vi vil så gerne have, at du bliver lidt længere. Tysken siger, vi har de bedste motorveje; men vi gør hvad vi kan for at du ikke kan bruge dem.

Fra Hamburg og videre ned til A2 og så skift til A14 gik det vældig fint. A14 har jeg slidt rigtig mange dæk op på, så den kender jeg. Fin vej med kun lidt trafik i weekenden, så det gik godt. Så på A9 og sydpå indtil GPS'en havde rundet de 800 km. Nåede Eichenseer Rastplatz med 816 km på klokken, tankede op og fik en kvittering og så nordpå igen i fin tid. Klokken var kun godt 21 da jeg lettede igen. Det var så 9 timer til havdelen af turen, ikke så ringe. Nordpå gik alt let og elegant, kun meget lidt trafik, så da jeg nåede Hamburg, tænkte jeg, at jeg blev på motorvejen i stedet for at

Certifikatet.

Internationalt BSA Rally i Tjekkiet Kubikken- 15

rode op over Neumünster igen. Elb tunellen susede jeg lige igennem uden problemer, men nu var klokken også ved at være 3 om natten. Vejret var bare lækkert. I dagstimerne havde der været omkring 22- 24 grader, og om natten holdt det sig på 18-19 grader, perfekt kørevejr. Hondaen snurrede totalt pålideligt under mig, med den for V4 motorens karakteristiske lette hylen fra tandrem og løbeværk.

Men da jeg nåede Frøslev, kunne jeg nu se på GPS'en, at hvis jeg bare kørte direkte hjem, ville jeg komme til at mangle 15-20 km i at nå de 1600. ##### Nå, videre nordpå, og så op til Rødekro, hvor jeg så igen måtte tanke for at få en kvittering. Derfra ned igen og så ud til Svejrup. Tanke i Felsted, for at få den sidste kvittering og nåede dermed 1610 km på GPS. Hondaens speedometer sagde 1625 km, en

syntes jeg, meget lille fejlvisning på kun 15 km over den strækning.

Jeg brugte 89,55 liter bensin på 1610 km, det giver et snit på knap 18 km/l og havde holdt en marchfart på ca 130 km/t.

Kørte hjemmefra kl 12:00 og var hjemme kl 7:30 næste morgen, det er 19 ½ time undervejs.

Skulle andre have den samme tanke kan der findes oplysninger på

<https://www.mctc.dk/om-mctc/jernbag/om-jernbag/>

Lidt råd: Vær udhvilet, planlæg en rute, sørg for væske, i mit tilfælde vand, kaffe og Ribena saftevand. Spis kun lidt undervejs og ikke for ”tungt”. Man bliver bare træt.

God tur og pas på jer selv derude.

Bent ” Gummianden”.

Til Internationalt BSA Rally i Tjekkiet.

SKREVET AF POUL.

Jeg har forskellige skrivelser om sagen fra BSA-Klubbens rallysekretær Niels. Den første jeg kan finde, har jeg dateret til 28. december 2019. Den indledes med: Næste års BSA Rally afholdes i Tjekkiet i perioden søndag 30. august til søndag 06. september. Stedet er Louti Rabyné nær søen Slapy ca. 50 km syd for Prag. Da Tjekkiet i en længere årrække ikke har afholdt BSA Rally, er der denne gang etableret et samarbejde med Holland og England omkring det praktiske arbejde med tilrettelæggelse af arrangementet.

Af Niels' papirer fremgik, at der var en del arrangementer og vi skulle betale nogle af dem i forvejen. Søndag var der planlagt ankomst. Mandag var angivet med et ukendt program, tirsdag skulle der være fællestur til Lešany army museum, og onsdag bustur til Prag, torsdag Konopiště JAWA-museum samt dinner and dance. Om fredagen Dans med

spisning mm. på rallypladsen. Lørdag tur til byen Zbraslav og søndag afsked. Det er lige noget for mig. Fra murens fald og til nu, har jeg næsten hvert år i august måned været til MotoGP i Brno. Fra Sønderjylland og til Tjekkiet er et knips med fingrene. Man skal hverken

Fortsætter på side 16

16-Kubikken **Internationalt BSA Rally i Tjekkiet**

Fortsat fra side 15

over broer eller lignende, så derfor er det også billigt. Det er ikke andet end 1650 km i alt frem og tilbage. Det er lige lidt længere end ”Skagen – Gedser”. Det er godt 650 kr. i benzin, hvis en liter da koster en 10-er også i udlandet, og så er der som nævnt hverken broer eller færge oven i.

Jeg får betalt til Niels og glæder mig. Men så kom rallyet til at stå i coronæns tegn. Der var stor usikkerhed om arrangementet, og det ville da være tragisk, om det blev aflyst.

Det endte godt og vi blev 4 personer, nemlig Hans Boel fra Næstved på Rocket Gold Star (den så ny ud), Erhard fra Thisted på Golden Flash fra 1953, Jørgen fra Skårup ved Svendborg på Golden Flash vist fra 1962, samt underteg-nede på 650cc TriBSA, hvor stenummeret er fra 1955; men hvor

der i de sidste 50 år næsten ikke har været noget tilbage af den oprindelige B31.

Erhard kørte ad egne veje der ned med sidste overnatning i Altenburg i Zinnwald nær ved den tjekkiske grænse. Hans Boel gør som han plejer, nemlig tager ophold ved sønnike i Hamborg og fortsætter der fra. Jørgen og jeg tog ophold i mit hus i Nordborg fra d. 27. til d. 28. august og havde første udenlandske overnatning i Celles gamle bydel i Hotel Atlantik. Rare mennesker og alt foregik med mundbind. Motorcyklerne kom indendørs.

Næste overnatning foregik med mundbind på Café Friedrich i Augustusburg. Stedet var vi blevet enige om, idet Jørgen havde ønske om at se et MZ-museum. Der fandtes et stort og berømt et i byens slot. Der skete heldigvis det, at Hans Boel valgte det samme hotel

Danskerne Erhard, Poul, Jørgen og Hans.

som os. Motorcyklerne kom i garage. Om formiddagen tog vi på MZ-museet. Det var meget interessant. Der efter gik den til den gamle DKW-fabrik, der senere blev MZ-fabrik. Vi skulle lige se den, fordi det er danskeren fra Nakskov, Skaftø Rasmussen, der skabte det hele. På MZ-museet, som vi lige var kørt fra, berømmes Skaftø Rasmussen til skyerne, idet han havde skabt ikke mindre end den tids verdens største motorcykelfabrik. De fire ringe, som Audi smykker sig med er Skaftø Rasmussens opfindelse. De betyder bilfabrikkerne DKW, Audi, Horch og Wanderer, hvor så sammenslutningen kom til at hedde "Autounion". Men alt i alt kørte vi over bjerget til Tjekkiet og forbi byen Chomutov via Prag og til Rabyné. Der var regn fra to sekunder efter, at vi havde jokket på kickstarteren. Vi kørte 250 km i væden og blev gennemblødt. Det sidste stykke var der lidt tørvej; men problemer med at finde vej over byen Slapy, som vi skulle. Der var vejarbejde og vi forsøgte andre veje end de anviste, som vi troede at de lokale brugte; men vi endte ude i ingenting. Ved at spørge om vej kom vi på sporet, og kort efter indrettede GPS'en sig på den nye vej og vi fandt Erhard i Pension Zizka. Heldigvis boede vi ikke i telt. Erhard var ankommet og lavede kaffe medens vi fik tørt tøj på. Han havde gæftet den større lejlighed med køkkenet og det hele. Hans Boel flyttede ind i den lejlighed og Jørgen og jeg oven på. Vi havde god gavn af køkkenet; men først senere, da vi opdagede, hvor elendig den fortæring var, som vi havde købt spisebilletter til. Erhard som sindig vestjyde skulle lige vente med at købe billetter og "lige se". Det skal de altid

i Vestjylland. Han sparede således 50 Euro.

Hele bookingsituationen for tjekkerne havde betydet, at arrangementet foregik to steder, nemlig på Pension Zizka, hvor vi boede, samt det 1,5 km fjerne "Autocamp" ved "Musikrestaurant Egypt", er lå ved floden Vltava.

Vi kunne konkludere, at vore danske motorcykler tog turen uden problemer, hvilket var gældende også hjemad. Kendetegnet er det, at flere og flere af deltagerne kommer med motorcyklerne på trailer eller de trækkes ud af et mobilehomes. Så er der lige danskerne, der kører selv "auf Akse" som tyskerne sagde.

Nå; men der var jo coronatider i hele verden. På mange måder er det en dejlig tid, hvor al hektik er sat på minimum. Uanset den minimale risiko for at blive mishandlet af sygdommen, er de mest skræmte krøbet i deres musehuller. Folk, der alligevel havde valgt at komme, levede meget efter myndighedernes forskrifter. Hvor der normalt er hundredvis af rallydeltagere, var der her kun omkring 80 personer fordelt med vist en 15 stykker hos os på Zizka og resten nede på campingpladsen ved Vltava. Hollænderne var langt de fleste, tyskerne ved jeg ikke rigtig med, men en 6 til 7 stykker af dem fra Offenbach (Frankfurt) med Karl-Heinz i spidsen, var naboer til os. Naboer til den anden side var hollændere, som vi kender fra andre rallys. I den anden ende af huset boede de tjekiske arrangører bestående af deres lidt forpjuskede og helbredsplagede formand samt en arbejdsom medhjælp og hans dygtige og ivrige lille

Fortsat fra side 17

datter, der i løbet af ugen skænkede måske en hel kubikmeter øl til os alle ud af fadølsanlægget. Den voksne med-hjælp kunne gøre sig forståelig på flere sprog og det kunne vi sådan set også. På den måde gik det på bedste beskub. Ejeren af Zizka, hans kone og deres mange børn, hvor den ældste var vel 10 år, hjalp godt til. Fru-en var god til engelsk og arbejdede ret meget. Dan gamle, sikkert bedstefaderen gik hele tiden og ryddede op samt holdt orden. Samarbejdet over hele linjen var perfekt Nede på campingpladsen boede englænderne. Hvor der normalt kan være 100 af dem, var der kun fire. De engel-ske corona-restriktioner betød, at de efter hjemkomsten skulle 14 dage i karantæne. Det udsatte de gerne sig selv for. I modsat fald skulle de jo gå glip af rallyet og det var dog alligevel endnu værre.

Men hvordan gik ugen så. Ja, da skal vi huske på planlægningen, som jeg nævnte i begyndelsen af min beretning. Men simpelt hen. Intet af det som var planlagt, blev udført, som vi regnede med. Havde vi interesse i noget af det, skulle vi selv arrangere. Ikke engang Prag og Karlsbroen kom vi til. Der blev dog hældt olie på vandene ved hjælp af helstegt pattegris, som vi levede af i flere dage (flæskestykker og tilmed smørrebrød fra en senere fest puttet i køleskabet) samt udendørs ”Dinner and Dance” ved hjælp af en ghettoblaster ved hushjørnet. Om BSA-folket nede på campingpladsen nogen sinde fandt ud af det, ved jeg ikke.

På en eller anden måde faldt alt det i god jord. Den afslappende coronatid, som jeg nævnte oven for eksisterede

også i Tjekkiet. Det var en rigtig dejlig tid helt blottet for at skulle rende rundt med tungen ud af halsen til alverdens arrangementer og konkurrencer som stræbsomme arrangører stiller på benene for måske ikke at blive kritiseret. Her skulle vi alt selv, og vi kunne lade være hvis vi ikke gad. Som hans Boel sagde: Hold kæft hvor er her dejligt. Det kan sgu være, at det er fordi, der ikke er alle de her fortravlede danskere. Jeg tænkte da på Kumbels gruk, hvor han bl.a. siger:

---- og livet går med det, at livet går.

Jeg længes efter det, at intet sker.

Men intet sker jo næsten aldrig mer.-----.

Men her i Rabyné skete lige netop det, at intet sker. Det er fabelagtigt.

Tiden gik simpelt hen med ture ud i området ved benyttelse af værtshuse og restauranter og desuden med flere daglige gåture ned til Vltava, drikke øl samt gå tilbage igen og tage en lur. Her vil jeg lige sige, at Hans Boel har en fordel i sin lave vægt på 62 kg. Selv om han er 78 år. Han løb op og ned af de stejle veje fra floden og hjem hvor vi andre slæbte vores måske 100 kg. Nå, for at være mere konkret: Omkring vore meritter kan nævnes.

Søndag d. 30. august fik vi posen med T-shirts, BSA sæbe og andre BSA gadgets.

Mandag d. 31. august blev grundlaget for den sociale kontakt til de andre deltagere lagt. Om aftenen blev svinet tilberedt og øllet strøg ned som haglbyger. En fin dag.

Tirsdag 1. september kørte vi ud i landet for at snuse lidt til det kulinariske samt hæve penge. Vi havde vedtaget at lave en festmiddag for os selv og det blev gjort med indkøbt oksekød, og

alt det hele. Spiritus og vin havde vi nok af, idet den slags er en nationalret i landet. Vi fik nemlig som velkomst 2,5 liter kraftig Merlot rødvin samt en flaske slivovits, så der altid var mulighed for at vedligeholde bimmelimmen. Erhard stegte i øvrigt fantastiske bøffer.

Det slovakiske par på den gamle M20.

Den 2. september kørte vi alle 4 en tur ind mod Prag. Der var ikke stemning for centrum. Tænk hvis nogen løber med BSA-en. Vi drejede af mod vest og fandt en god restaurant, hvor der gik 1,5 time med hvad man kunne få. På hjemvejen blev vi mødt af vejarbejde, der sammen med en jernbane gjorde hjemvejen uigennemskuelig og vi kørte langt inden vi nåede hjemegnen med kaffe og kage på en restaurant, som Erhard fandt lige før byen Slapy. Vores normale tankstation var i øvrigt netop i denne by. Op ad eftermiddagen mødte slovakken Jerry. Om han oprindeligt har heddet det ved jeg ikke. Han havde den flottest restaurerede M20 fra 2. verdenskrig og en lige så flot dame blot lidt yngre end M20-eren. Deres bil og trailer var slovakiske og BSA-en var på hollandske plader. Det hele kom sig af, at han arbejdede i Holland for en speditør. På engelsk gik det fint dog ikke med tøsen. De holdt sig en del for sig selv; men snakkede gerne, når situationen var

til det. De kørte en del rundt i landet på M20-eren allerede fra tidlig formiddag. Den 3. september startede med langsom opståen. Tyskeren Heinz var begyndt at pakke for hjemturen. Vi betragtede et stykke tid hans forehavende samt fantastiske oppakning og besluttede os så for at køre til byen Karlstein, med det store slot. Fyrsten har aldrig boet der, men det var bygget til at huse hans kostbarheder. Der var 60 km der ud og resten af dagen gik med det. Om aftenen var der overrækning af gaver og der var igen gang i øl-hanerne. Man havde stillet plakater op med de fleste af de BSA Rally bomærker, der har været brugt i nyere tid. Mærket fra Langeland i 1982, hvor jeg deltog første gang, var der også. Så kom den 4 september, og afslutningen tegnede sig i horisonten. Jørgen og jeg havde planlagt at køre ud og besøge den nærmeste større by. Vi

20-Kubikken **Internationalt BSA Rally i Tjekkiet**

Fortsat fra side 19

valgte Pribram, der lå 50 km væk. En af vore engelske kolleger, navnet kendte vi ikke; men han er høj, mørk, brandmand i London, kører i flot stationcar med en forhutlet Bantam 175 eller 200 cc på traileren. Vi kørte de almindelige 80 km i timen. Op ad bakkerne gik det dog trægt; men ned ad kom han flyvende med alt sit selvlysende brandmands-outfit flagrende omkring. Der var en god eftermiddag i Pribram med mørk øl og kaffe til Jørgen og mig, samt te og sodavand til vor engelske ven. Der hjemme var hollænderne efterhånden begyndt at pakke motorcyklerne sammen og forberede til trailerfastspænding. Tyskerne var kørt. Så opstod dagen d. 5. september. Den gik med ingenting bortset fra lidt sammenpakning om aftenen. Vi havde valgt

at køre næste dag ved 10-tiden, så der behøvedes ingen panik dagen i forvejen. D. 6 september, altså afgangsdatoen, tog vi god tid til morgenmaden og fik ryddet godt op og vasket op samt tømt alle affaldsspande. Vi var de sidste, der forlod stedet, og det var fint.

Vi fulgtes ad op til grænsen ved Dresden, hvor hans og Erhard blev på motorvejen hjemad og Jørgen og jeg tog den gamle vej over Zinnwald med Pilzensteaks og Pilzensuppe oppe i Altenburg. Pilzen er svampe på tysk. Vi fortsatte til Lutherstadt Wittenberg, hvor vi så vandrerhjemmet var lukket; men Hotel Zum Bähr bød os inden for. Næste overnatning var Zum Alten Schifferhaus i Lauenburg, et sted som er anbefalet af Erik Christensen og Niels Nielsen, og hvor vi har boet på vej hjem fra Harzen på Niels' og mine forårs BSA ture.

Det hele endte med, at Jørgen d. 8. september tog færgen fra Fynshav til Bøjden og jeg tog hjem til Nordborg. Tak til Hans, Erhard og Jørgen for en dejlig tur på 12 dage.

Poul,
Medlem nr. 88.

*Karl-Heinz fra
Offenbach ved
Frankfurt.*

Fra pressen:

Jyllands Posten d. 28. oktober: Bernie Ecclestone har benzin og business i blodet

Blev 90 år onsdag d. 4. november: Bernie Ecclestone byggede Formel 1 op til en milliardsport, men er også en kontroversiel figur. Og så er han nybagt far. Den britiske mangemilliardær Bernie Ecclestone styrede i fire årtier egenrådigt Formel 1-sporten. I dag er han dog ikke længere i spidsen for sporten. Os fra SMCC var i øvrigt blevet sure på ham. Det var i 80'erne. Entreen til MoPoGP var pludselig på Spa i Belgien steget til det tredobbelte. Mike sagde, det er ham Bernie Ecclestone. Men vi måtte betale, så vi er med til, at han er blevet hovedrig.

Han er af mange blevet kaldt motorsportens godfather, og ligesom den berømte figur fra mafiafilmene har Bernie Ecclestone bygget et imperium op på egen hånd. En anden lighed er, at britten, der længe egenrådigt styrede Formel 1-sporten, er omgærdet af kontroverser. Bernie Ecclestone er i hvert fald om ikke andet farverig – og er selv-gjort mangemilliardær med omkring 15 mia. kr. på kistebunden. Ecclestone blev født i 1930 som søn af en fisker i østengelske Suffolk. Allerede i en tidlig alder viste den unge Bernie talent for forretninger, da han solgte bunsenbrændere i skoletiden. Som 16-årig droppede han ud af skolen for at arbejde på det lokale gasværk. Samtidig solgte han brugte motorcykler, før han senere gik over til at sælge brugte biler og senere dele til motorcykler. I 1971 gik britten så for alvor ind i Formel 1, da han købte Brabham-teamet af den tidligere verdensmester Jack Brabham.

Ecclestone og Putin.

SMCC lever bl.a. af at lave arrangementer. Det er svært i disse corona tider at spå om fremtiden. Hold øje med hjemmesiden om aflysninger, eller spørg.

Februar

Onsdag d. 3. februar kl. 19.00

Er der klubaften hos Owe.

Det er i hans køreskolelokaler på Søndergade 7 i Guderup. Arrangementet aflyses, hvis det på grund af corona-forordninger gøres umuligt. Det er med tilmelding hos Poul på mail eller sms.

Virksomhedsbesøget i februar lader sig ikke lave i disse coronatider. Karen har undersøgt det.

Fastelavns søndag, d. 14. februar kl. 14

er der tøndeslagnings hos Kajs MC.

Arrangementet aflyses, hvis det på grund af corona-forordninger gøres umuligt.

Marts

Sydbanks aktionærmøde i Åbenrå.

Det viste sig på et tidspunkt, at mange af medlemmerne havde lidt aktier i Sydbank. Sydbank holder aktionærmøde i Sønderjyllandshallen i Åbenrå i marts. Det er med spisning og show. I 2019 var det med Jette Torp og oksesteg med brun sovs og gammeldags hvidkål fra Røde Kro i Rødekro. Vi vedtog, at det skulle være et arrangement, hvor folk fra SMCC med aktier kunne sidde sammen. Det bliver vist ikke til noget i år. Der kan i hvert fald ikke "Googles" noget frem.

Onsdagsturene fra stranden i Åbenrå starter d. 31. marts.

Man tropper bare op kl. 19.00. Bent Holm er ankermand.

April

Arrangementerne her under skal man selv holde øje med. De er nok ret usikere.

Det er Esbjergtur skærtorsdag, Tønder MCs arrangement på Skibbroen i Tønder påskelørdag, MOGO i Husum første påskedag, stumpemarked i Brunde ved Rødekro primo april.

Hytteweekend i Thyborøn d. 23. til 25. april.
Se inde i bladet.

Varme hveder d. 29. april hos Karina og Bent i Svejrup.

Tilmelding til Bent, tlf: 20 27 07 45 eller mail: guzzikvinden@hotmail.com

Motorradtag i Süderlügum d. 2. maj:

Hold øje med den. Hvem ved, om det bliver til noget.

Steens tur til Sauerland d. 13. til 16. maj.

Der er endnu pladser.

Se inde i bladet.

Nærmere forklaringer til mødesteder.

Nærmere forklaringer til mødesteder.

- Bolderslev Rasteplads ligger på Hellevad-Bovvejen umiddelbart syd for Kohbergs Brødfabrik på den østlige side. Pladsen er anvist ved skiltning.
- Stranden i Åbenrå er altid parkeringspladsen ved Gammel Flensborgvej og ikke under sejlet.
- Rulletrappen er Tysklands første parkeringsplads ved kørsel over grænsen fra Kruså.

OBS:

Hvis det øser ned aflyses turene. Se hjemmesiden eller kontakt arrangøren, hvis du er i tvivl.

For flere arrangementer er der yderligere information inde i bladet:

Kørsel fra Åbenrå strand kl. 19 på onsdage:

Husk, at de starter første onsdag efter sommertids indførelse.

Praktiske oplysninger:

Hvor der er krav om tilmelding:

Hvis andet ikke er anført så hos Poul på: Se side 2. Indtalte beskeder gælder ikke. Det er for usikkert.

Hvor ikke andet er anført gælder, at sidste tidspunkt for tilmelding er tre dage før.

Hvis medlemmer holder et eller andet med f.eks. fortæring:

20 kr. pr. person for f.eks. kaffe og ostemad. Hvis ekstraordinært flot med cognac så er højst 40 kr.

*Hjemkørsel fra
Krabbentage i Husum.*

*Helved har fået nyt garagegulv.
Dette indvies.*

Fra pressen

JV d. 9. november:

Michael Bundesen, Shu-bi-dua er død 71 år gammel. Han var den markante forsanger som vi alle kendte. 6 mio. solgte plader, mere end alle andre grupper i Danmark. Blodprop 2011 kræft senere. Hård skæbne, men vil altid blive husket for den glæde, som gruppen spredte. Fra sangen om den røde tråd fra 1978, i øvrigt kåret som gruppens bedste, meget appropos.

Prøv at nynne med:

*--- og hvad mon der sker, når man skal bort,
når livets skjorte bliver for kort, hvor mon
den er, den røde tråd, - man må for fa'en da
bli' til no'ed.*

Køb af klubtrøjer og Cap's.

Allan er kontaktperson.

Coronaen har lukket butikken hos leverandøren. Så nu sker der igen noget med tryk på t-shirts og cap's. Det hele er så nyt, at vi stadig arbejder på problemet. Løsningen står på hjemmesiden. Folk, der ikke kan komme på her, må kontakte Steen, der sammen med Bruno Kold arbejder på en løsning.

Ang. Cap's, så kan de bestilles hos Allan, tlf. 25 13 79 14.

Følg med på SMCC's hjemmeside, hvor vi vil orientere fremover.

